

📰 **رویکرد**

👤 **دکتر سیدرضا میرطاهر**

از اروپا رانده پشیمان و نادم

مصائب بر گزیت برای لندن

از زمان برگراری همه‌پرسی برگزیت در ژوئن ۲۰۱۶ و رأی مثبت به خروج انگلیس از اتحادیه اروپا، تحولات مختلفی از مذاکرات متعدد و پیچیده بین بروکسل و لندن تا رویارویی موافقان و مخالفان برگزیت در داخل انگلیس جریان داشته است. با این حال مسئله‌ای که قابل انکار نیست، تأثیر منفی فرایند برگزیت بر اقتصاد و جامعه انگلیس است. «مارک کارنی» رئیس بانک مرکزی انگلیس گفته رای مردم انگلیس به خروج از اتحادیه اروپا (برگزیت) ۴۰ میلیارد پوند به اقتصاد انگلیس خسارت زده است. به گفته او اقتصاد انگلیس ضعیف‌تر از پیش‌بینی‌های بانک مرکزی بوده و در این راستا خواهان خروج از بازار مشترک و اتحادیه گمرکی اروپا هستند تا لندن بتواند به راحتی توافقات تجاری دوجانبه با دیگر کشورها را در راستای رونق تجاری و اقتصادی خود منعقد نماید. در عین حال با پدیدار شدن آثار منفی برگزیت اکنون نگرانی‌ها درباره برگزیت به شدت افزایش یافته است. برخی نظرسنجی‌ها حاکی از آن است که با نزدیک شدن به تاریخ خروج انگلیس از اتحادیه اروپا یعنی مارس ۲۰۱۹ و نوسانات اقتصادی ناشی از آن، دیدگاه مردم انگلیس در تغییر کرده است. حدود ۵۲ درصد از مردم انگلیس در همه‌پرسی سال ۲۰۱۶ به خروج از اتحادیه اروپا (برگزیت) رأی دادند. در پی اعلام نتیجه این همه‌پرسی، گروه‌های مخالف تظاهرات اعتراضی متعددی به راه ام اندازند و همچنان به‌رغم گذشت دو سال از این مسئله، دست‌کم هفته‌ای یکبار در مقابل دفتر نخست‌وزیری انگلیس تجمع می‌کنند و خواستار توقف برگزیت می‌شوند.

مرحله اول مذاکرات برگزیت در ماه دسامبر ۲۰۱۷ (آذر ۱۳۹۶) به پایان رسید و گفت‌وگو درباره آینده روابط و همکاری‌های تجاری میان دو طرف، در جریان است. لندن و بروکسل تلاش می‌کنند تا اکتبر ۲۰۱۸ درباره توافق برگزیت به توافق دست یابند تا پیش از خروج انگلیس از اتحادیه اروپا، این توافق را به تصویب پارلمان‌های اروپا و انگلیس برسانند. بنابر اعلام دولت انگلیس، این کشور رسماً در مارس ۲۰۱۹ از اتحادیه اروپا خارج خواهد شد.

جدیدترین گزارش صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی

کرده است عملکرد اقتصادی انگلیس به دلیل خروج از اتحادیه اروپا، طی دوسال آینده نسبت به سایر کشورهای عمده اروپایی ضعیف‌تر خواهد بود. برخی سیاستمداران انگلیسی خواهان برگزاری مجدد همه‌پرسی برگزیت هستند، اما دولت این کشور با این مسئله مخالف است. با این حال به دلیل فشار نمایندگان مجلس عوام، دولت انگلیس موظف است توافق نهایی برگزیت را به تصویب پارلمان برساند. اتحادیه اروپا نیز خواهان خروج انگلیس است تا تکلیف دیگر کشورهای اتحادیه اروپا روشن شود. «باترک بویان» مدیر اجرایی ارشد توتال می‌گوید: «دوره عدم قطعیت اقتصادی فعلی که بارای مردم انگلیس به خروج از اتحادیه اروپا آغاز شده است باید خاتمه پیدا کند. شواهد نشان می‌دهد انگلیس با خروج از اتحادیه اروپا تا مدت‌ها در شرایط تبعات منفی آن را به ویژه در زمینه اقتصادی و تجاری تحمل کند.

📌 **نگرانی از رویکرد اسکاتلند**

ترزا می، نخست‌وزیر انگلیس اخیراً در کنفرانس مطابفه کاران از رویکرد و سیاست‌های اسکاتلند در خصوص خروج انگلیس از اتحادیه اروپا (برگزیت) انتقاد کرد. ترزا می ضمن انتقاد از مخالفان اسکاتلند با برگزیت گفت: تنها هدف «یکولاستورجون» وزیر اول اسکاتلند، تقسیم‌بندی انگلیس است. ترزا می معتقد است همه سیاستمداران انگلیس باید از لایحه خروج این کشور از اتحادیه اروپا حمایت کنند. به گفته نخست‌وزیر انگلیس، نیکولا استورجون تنها وزیر اول در میان مناطق بریتانیاست که برگزیت را رد کرده است و قصد دارد این کشور را دچار شکاف کند.

با توجه به جدیت استورجون برای ادامه روند جدایی اسکاتلند از بریتانیا

چهارده

سرسوسین‌امللم ۸۸۴۹۸۴۴

(انگلیس، اسکاتلند، ولز و ایرلندشمالی) در ژوئن ۲۰۱۶ با شرکت در همه‌پرسی جدایی از اتحادیه اروپا، رأی به خروج از این نهاد اروپایی دادند. هر شرکت‌اکثریت شرکت‌کنندگان انگلیسی در این همه‌پرسی رأی به خروج دادند، اما اکثر مردم اسکاتلند و ایرلندشمالی رأی به ماندن در اتحادیه اروپا دادند. طی دو سال اخیر بارها وزیر اول اسکاتلند تهدید کرده است همه‌پرسی جدایی این کشور از بریتانیا را برگزار می‌کند تا اسکاتلند را در اتحادیه اروپا حفظ نماید. در سال ۲۰۱۴، اولین همه‌پرسی جدایی اسکاتلند از بریتانیا برگزار شد که ۵۵ درصد رأی به ماندن در انگلیس دادند. استورجون با توجه به عملکرد غیر قابل قبول دولت محافظه‌کار در باره برگزیت خواهان آن است تا گزینه استقلال اسکاتلند همچنان به عنوان یک گزینه مطرح باشد. اسکاتلندی‌ها خواهان آن هستند که برای رهایی یافتن از تبعات بسیار منفی و البته ناخواسته برگزیت، حداقل این شانس را داشته باشند که دوباره همه‌پرسی جدایی اسکاتلند از بریتانیا را برگزار کنند. در واقع دغدغه اسکاتلندی‌ها در باره تبعات برگزیت در بعد اقتصادی دارای دو جنبه است. نخست نگرانی شدید اسکاتلندی‌ها از تبعات اجرای برگزیت بسر اقتصاد این منطقه شمالی بریتانیاست. به گفته استورجون، برگزیت با کاهش تولید ناخالص داخلی اسکاتلند سالانه بیش از ۱۱ میلیارد پوند به اقتصاد اسکاتلند خسارت وارد می‌کند، اما جنبه دیگر اجرای برگزیت به جدا شدن بریتانیا از بازار واحد اروپا بر می‌گردد که با توجه به مرادوات گسترده اقتصادی اسکاتلند با کشورهای اتحادیه اروپا، در صورت عملی شدن این جدایی، ضرر به مراتب بزرگ‌تری به عین حال وزیر اول اسکاتلند مخالف خروج کامل بریتانیا از اتحادیه اروپا یا همان برگزیت سخت است. در حالی که حامیان برگزیت سخت‌ا از جمله ترزا می خواهان گسست کامل روابط انگلیس و اتحادیه اروپا هستند.

ژان کلود یونکر رئیس کمیسیون اروپا می‌گوید: ترزا می در کپکشان دیگری زندگی می‌کند. استورجون خواهان آن است که در چارچوب رویکردی منعطف در باره برگزیت، اسکاتلند و بریتانیا در بازار واحد اروپا باقی بمانند. از دیدگاه استورجون، ترزا می، نخست‌وزیر انگلیس باید مدت‌های شغلی و استانداردهای زندگی را بر رویکردها و نظرات حزب حاکم محافظه‌کار ترجیح دهد. انتقاد اصلی استورجون از روند کنونی مذاکرات برگزیت این است که به‌رغم حدود ۲۴ ماه برگزاری همه‌پرسی برگزیت، لندن نه فقط در باره نوع روابطی که خواهان برقراری آن با اتحادیه اروپاست مردد و سرگردان است، بلکه از زبانی درستی از تبعات واقعی ایجاد مختلف اقتصادی برگزیت بی‌خبر است. کاراکراس فریب از نمایندگان آلمانی محافظه‌کار پارلمان اروپا اعتقاد دارد نه در دوران انتقال و نه در مناسبات آینده بین لندن و بروکسل نباید هیچ گونه امتیازات ویژه‌ای برای انگلیس در نظر گرفته شود. نمایندگان اخیر خروجی برای مردم اسکاتلند نیز گفته شدیدا خواهان ادامه ارتباط با اتحادیه اروپا و بهره‌گیری از منافع آن هستند.

📌 **جمع‌بندی**

برگزیت به معضلی بزرگ برای دولت محافظه‌کار انگلیس تبدیل شده است و دولت ترزا می از یکسو تحت فشار مخالفان و موافقان برگزیت در داخل و از نسوی دیگر زیر فشار شدید اتحادیه اروپا برای تعیین تکلیف هر چه سریع‌تر وضعیت انگلیس است. در این راستا اتحادیه اروپا اخیراً با هشدار به دولت بریتانیا درباره پیشرفت اندک در مذاکرات برگزیت اعلام کرد زمان به سرعت می‌گذرد و هنوز در این خصوص توافقی حاصل نشده است. درحالی که لندن معتقد است رسیدن به این توافق قابل درباره برگزیت مهم‌تر از ضرب‌الاجل زمانی است. با این حال می‌توان پیش‌بینی کرد که راه همواری فراروی ترزا می برای تصویب برگزیت در مجلس عوام و نیز مصالحه با اتحادیه اروپا در موارد مرتبط با برگزیت نخب خواهد بود.

ترجمه سیاسی پیروزی مقاومت لبنان

در سال هجدهم

📰 **دورنما**

👤 **سیدرحیم نعمتی**

۱۸ سال قبل بود که آخرین نیروهای نظامی رژیم صهیونیستی مجبور شد از جنوب لبنان خارج شود تا جنگی که از ۲۱ می شروع شده بود بعداز چهار روز، با شکست ارتش اشغالگر صهیونیستی و پیروزی نیروهای مقاومت لبنان تمام شود. رژیم صهیونیستی تا آن روز به مدت ۲۲ سال جنوب لبنان را اشغال کرده بود، اما در طول این مدت بارها متحمل حملات نیروهای مقاومت بود تا اینکه نتوانست در آخرین عملیات این نیروها به نام عرمتاقومت کند و به‌نحوی ارتش خود را از جنوب لبنان خارج کرد که بیشتر به یک فرار شباهت داشت تا عقب‌نشینی در واقع. رژیم صهیونیستی بعداز ۲۲ سال اشغال جنوب لبنان آنقدر عجولانه و بدون دستاوردی از این مدت طولانی اشغالگری ارتش خود را بیرون کشید که ۲۵ می در تاریخ لبنان به عنوان نقطه طلایی از پیروزی مقاومت شناخته می‌شود. حالاکه ۱۸ سال از آن تاریخ می‌گذرد، مقاومت لبنان نه تنها جبهه نظامی و توانمندی نیروهای خود را تثبیت و تقویت کرده‌است بلکه در جبهه سیاسی نیز نقش کلیدی بازی می‌کند که دستاورد این نقش در انتخابات اخیر لبنان و نخستین جلسه پارلمان این کشور دیده می‌شود.

📌 **تحلیل عقب‌نشینی**

گیورا ایلان از فرماندهان نظامی ارتش رژیم صهیونیستی است و مقام‌های مثل ریاست شعبه عملیات ارتش رژیم صهیونیستی و ریاست شورای امنیت ملی این رژیم را داشت و در سال ۲۰۰۰، او یکی از افراد اصلی مورد مشورت دولت صهیونیستی بود. ایلان به مناسبت هجدهم‌میل سال عقب‌نشینی ارتش صهیونیستی از جنوب لبنان مصاحبه‌ای با رادیوی متعلق به این ارتش داشته و در این مصاحبه اعتراف کرده است: «این حزب‌الله بود که زمانبندی و شیوه عقب‌نشینی را بر ما تحمیل کرد.» او برای توضیح این موضوع به برنامه رژیم برای جنوب لبنان اشاره کرده که می‌خواست همچنان جنوب لبنان دست کم به پهنای یک کیلومتر را در اختیار خود داشته باشد تا با تسلط بر بلندی‌های آن بتواند کمربندی امنیتی آن سوی مرز شمالی با لبنان ایجاد کند، اما با فروپاشی نیروهای متحدش تحت عنوان ارتش جنوب لبنان به فرماندهی آنتوان لحد، دیگر این هدف ممکن نبود. به گفته او، نیروهای حزب‌الله قرار آگاه‌های نیروهای لحد را تصرف کردند و ارتش صهیونیستی دیگر چاره‌ای جز از دست دادن کمربند امنیتی و عقب‌نشستن به این سوی مرز نداشت. ایلان به این نحو واقفیت آن زمان را به زبان می‌آورد که معلوم می‌کند رژیم صهیونیستی به دلیل اجرای قطعنامه‌های ۴۲۵ و ۴۲۶ نبود که از جنوب لبنان عقب نشست بلکه این حزب‌الله بود که آن عقب‌نشینی به سمت آن سوی مرز را به این رژیم تحمیل کرد. در واقع، رژیم صهیونیستی از همان ابتدای اشغال جنوب لبنان بی‌اعتنا به این دو قطعنامه بود که در ۱۹ مارس ۱۹۷۸ به تصویب رسیده بودند و اگر حملات حزب‌الله و فروپاشی نیروهای لحد نبود، هیچ‌گاه حاضر به عقب‌نشستن از جنوب لبنان نمی‌شد ولی با شدت گرفتن حملات حزب‌الله دیگر قادر به حفظ کمربند امنیتی خود در جنوب لبنان نبود و با گذاشتن برخی سلاح‌های سنگین خود عقب‌نشست تا نخستین شکست خود را رقم بزند و حزب‌الله در قلب مقاومت لبنان جایگاه خود را تثبیت کند.

📌 **مقاومت بعداز ۱۸ سال**

انتخابات اخیر پارلمان لبنان نشان داد جبهه مقاومت بعد از قریب به دو دهه در صحنه سیاسی این کشور وزنه اساسی به شمار می‌رود تا جایی که در یک رقابت دموکراتیک پارلمانی می‌تواند اکثریت کرسی‌های پارلمان را به دست‌بیاورد. این نتایج چنگ پیروزی انتخاباتی برای حزب‌الله نیست بلکه یک پیروزی استراتژیک برای مقاومت است. در واقع، حاکم ضد مقاومت با در نظر گرفتن چند سال اخیر به خصوص در باره جنگ سوریه و حضور نیروهای حزب‌الله در این جنگ بر سر شکست سیاسی مقاومت در این انتخابات حساب ویژه‌ای باز کرده بود و جدای از مراکز سنتنی خود در بیروت و شمال لبنان، پایگاه‌های مردمی حزب‌الله را نیز مورد هدف قرار داده بود. یکی از این پایگاه‌ها منطقه بقاع یا حوزه انتخاباتی بعلبک- هرمل است که طی سال‌های گذشته یکی از ستون‌های اصلی حزب‌الله به شمار می‌رود. این حوزه انتخاباتی ۱۰ کرسی در پارلمان لبنان دارد که بنابر تقسیم طایفه‌ای، به ترتیب شامل شش نماینده شیعه، دو نماینده اهل سنت، یک نماینده مسیحی مارونی و یک نماینده مسیحی کاتولیک است. جبهه ضد مقاومت برای اینکه حزب‌الله را در این پایگاه سنتی شکست دهد برنامه گسترده‌ای تدارک دیده بود تا جدای از اینکه دست‌کم چند کرسی شیعیان به دست نامزد شیعه خارج از حلقه مقاومت بیفتند، آن دو کرسی اهل سنت هم به حزب‌المستقبل به رهبری سعد حریری برسد و دو کرسی مارونی هم به حزب قوات‌البنیانیه برسد و رفتن

ولید البخاری کاردار عربستان در لبنان و حمد الشامسی سفیر امارات، به منطقه بعلبک در آخرین جمعه ماه مارس به پهنانه اقامه نماز جمعه در مسجد جامع اموی این منطقه در جهت این برنامه انتخاباتی از زبانی شد. نتیجه انتخابات نشان داد تمام برنامہ‌ریزی و هرز هینه سعودی‌ها و متحدانش برای رازنودن حزب‌الله در این منطقه شکست خورد و نه تنها نتوانستند کرسی‌های مورد حمایت مقاومت در این منطقه را از دست آنها خارج کنند بلکه متحد مقاومت، فیصل کرامی توانست در پایگاه سنتی المستقبل دو کرسی را از دست آن خارج کند تا مقاومت در جایی به پیروزی سیاسی برسد که فکرتش را هم نمی‌کرد.

📌 **نخستین پیروزی در پارلمان**

ال سعود از زمان نمایش استعفاى سعد حریری از مقام نخست‌وزیری در چهارم نوامبر برنامه خود را برای دخالت در انتخابات پارلمان لبنان کلدید کرد. اما نه آن برنامه نمایشی و نه سلسله اقدامات بعدی نتوانست نتیجه دلخواه را برای سعودی‌ها به دنبال داشته باشد. سعودی‌ها که عرصه انتخابات را به مقاومت باخته بودند، چاره‌ای جز بازسازی نیروهای مورد حمایتشان در لبنان ندیدند و به همین دلیل هم در روز شنبه ۱۹ می ضیافت افطاری ترتیب دادند. سعد حریری و سمیر جعجع از جمله افرادی بودند که به ضیافت افطار ولید البخاری پاسخ مثبت دادند، اما این ضیافت معلوم شد که شکاف در میان جبهه مورد حمایتشان در لبنان آنقدر هست که همه افراد مورد نظر به این ضیافت نروند. در رفتن چهره‌هایی مثل ولید جنبلاط و همبر حزب سوسیالیست ترقی خواه، جبران باسلی رهبر جریان آزاد ملی لبنان، جوزف قهوه‌چی فرمانده ارتش لبنان و نجیب میقاتی به آن ضیافت نشان داد که نتایج نامی توانند چتری برای جمع تمام نیروها فراهم کنند. جنبال ابنجاست که البخاری یک روز قبل از آن ضیافت به خانه میقاتی در طرابلس رفته بود، اما مخالفت میقاتی با حریری آنقدر بود که این تلاش البخاری هم راه به جایی نبرد.

در هر صورت، سعودی‌ها با توجه به افزایش تعداد کرسی‌های القوات البنیانیه به رهبری جعجع، این امید را داشتند تا شکست انتخاباتی در نخستین جلسه پارلمان جدید لبنان جبران کنند. پارلمان در این روز اولین وظیفه خود را تعیین رئیس پارلمان و معاون آن انجام می‌دهد و برگزاری آن ضیافت افطار تنها دو روز قبل از نخستین جلسه پارلمان به طور روشن برده‌از برنامه سعودی‌ها برمی‌داشت. طبق تقسیم‌مناصب طایفه‌ای لبنان، ریاست پارلمان از آن شیعیان این کشور است و همانگونه که نبیه‌بری، رهبر جنبش امل در ۲۶ سال گذشته این منصب را در دست داشت، انتظار می‌رفت ریاست او بر پارلمان برای یک دوره دیگر هم تمدید شود. از آنجایی که بری تنها نامزد برای ریاست پارلمان بود، تنها راه برای نرسیدن این متحد حزب‌الله به ریاست مجلس افزایش آرای سفید بود و برنامه سعودی‌ها بر مبنای این هدف بود که جمع و نمایندگان حزبش، القوات البنیانیه، وظیفه اجرای آن را در پارلمان به عهده داشتند. محاسبه سعودی‌ها و جعجع بر اختلاف بین بری و باسلی بود که از ژانویه بر سر دستور میشل عون، رئیس جمهوری لبنان بر سر ارجحیت یکساله برای افسران دوره ۱۹۹۴ پیش آمده بود. هر چند تنش آن موقع تا اندازه زیادی فروکش کرده بود، اما این تصور برای جناح ضد مقاومت ایجاد شده بود که می‌تواند آن را برای زمین زدن نبیه‌بری یا دست‌کم در تعیین دو معاونش استفاده کند ولی وقایع بعد نشان داد این محاسبه یک نقطه ضعف اساسی داشت. نقطه ضعف در نقش حزب‌الله و شخص سیدحسین نصرالله بود که گویا سعودی‌ها و جعجع آن را به حساب نیآورده بودند و متوجه نبودند که سیدحسین نصرالله گفته بود هر کاری برای محکم کردن روابط دو متحدش می‌کند. دبدار میشل عون با نبیه‌بری یک هفته قبل از نخستین جلسه پارلمان محصول این وعده سیدحسین نصرالله بود که نتیجه آن هم نه تنها پیروزی نبیه‌بری در دور نخست رأی‌گیری شد بلکه یکی از متحدان شاخص حزب‌الله به نام یلی الفرزلی هم به مقام معاونت پارلمان رسید با وجود اینکه جعجع، انیس نصار را برای این پست در نظر گرفته بود. به این ترتیب، انتخاب نبیه‌بری به ریاست پارلمان و الفرزلی به مقام معاونت نخستین پیروزی مقاومت در اولین روز کاری پارلمان بود. این پیروزی بعد ۱۸ سال از پیروزی در مقابل ارتش صهیونیستی مقاومت را در پارلمان و با فرآکسیونیتی متحد به نام لبنان القوی بیمه می‌کند و باعث می‌شود مقاومت حمایت قاطع پارلمان را با خود داشته باشد.